

ЮРИНЯК Анатоль (справжнє — Кошельник Юхим Павлович, на еміграції — Кошельняк Юрій Богданович; псевдонім — Ю. Сивенко; 08. 12. 1902, с. Копачівка Проскурівського пов. Подільської губ., нині Хмельницького р-ну Хмельницької обл. — 23. 02. 1996, м. Лос-Анджелес, шт. Каліфорнія, США) — письменник, літературознавець, критик, журналіст, громадський діяч. Після закінчення Кам'янець-Подільської чоловічої гімназії 1920—27 учителював на Поділлі. Дебютував 1922 віршем у кам'янець-подільській газеті «Сільська біднота», 1928 — оповіданням у київській газеті «Пролетарська правда». Закінчив Київський університет (1934). Під час навчання та після його завершення викладав українську мову в середніх школах та училищах Києва, у 2-му Київському медичному інституті й на Державних курсах українознавства. Працював коректором у видавництвах «Пролетарська правда» і «Соцвидав» (також літературний редактор). Від 1936 мешкав на Полтавщині, викладав в аграрному технікумі, 1940 — інспектор міської народної освіти у м. Хотин Чернівецької обл. Під час 2-ї світової війни — редактор проскурівської окружної газети «Український голос» (від виходу першого числа 30 вересня 1941 і до червня 1942 часопис виходив під гаслом «Слава Україні!», тут друкували розповіді про класиків української літератури, публікували історію України О. Терлецького, передові статті писав особисто Ю.), від червня 1942 — начальний редактор кам'янець-подільського тижневика

«Подільнин». Належав до ОУН(м). У грудні 1943 разом із сім'єю переїхав до Львова, згодом — до Кракова (Польща), а восени 1944 — до Дрездена (Німеччина), від березня 1945 — у таборах для переміщених осіб у Німеччині, зокрема у м. Новий Ульм, де викладав у гімназії, увійшов до редакційної ради часопису «Українські вісті», кілька місяців був літературним редактором і коректором газети «Українська трибуна» (Мюнхен). Від 1949 — у США. Працював літературним редактором часопису «Український Прометей» / «Прометей» (Детройт, Нью-Йорк). Брав участь у створенні Літературно-мистецького клубу в Детройті (1952, заступник голови), належав до Об'єднання українських письменників «Слово». Друкував публіцистичні, літературо- та мистецтвознавчі статті, огляди, нариси, есе, репортажі, рецензії, фейлетони, гуморески, замітки про українське культурне життя в Україні та на еміграції. Опублікував окремими виданнями п'єсу «На далеких шляхах» ([б. м.], 1955), комедію «Справжня наречена» (Лос-Анджелес, 1967; 1971), збірки поезій «Людам і собі» (Чикаго, 1964), оповідань та фейлетонів «Камікадзе падає сам» (Лос-Анджелес, 1973).

Основні праці

Літературний твір і його автор. Буенос-Айрес, 1955; Творчі компоненти літературного твору. Чикаго, 1964; Засоби і способи поетичного вислову. Новий Ульм, 1966; Критичним пером: літературно-критичні статті, нариси, нотатки. Лос-Анджелес, 1974. Ч. 1; 1987. Ч. 2; Вінніпег, 1990. Ч. 3. Літературні жанри: Повість, поема, драма. Лос-Анджелес, 1979; Літературні жанри малої форми. Вінніпег, 1981; К., 1996.

Рекомендована література

1. Василенко Р. Анатоль Юриняк як літературознавець і літературний критик // Нові дні [Торонто]. 1991. № 491;
2. Балеї П. Творче обличчя Анатолія Юриняка // Там само. 1992. № 512/513;
3. Мовчан Ю. А. Юриняк відійшов у вічність // Свобода [Джерсі-Сіті]. 1996. Ч. 60;
4. Мацько В. «Де пісень співала мати» // Слово і час. 1999. № 7;
5. Горбатюк В. Анатоль Юриняк: таємниця справжнього імені // Вітчизна. 2006. № 7—8.

В. І. Горбатюк

Бібліографічний опис:

Юриняк Анатоль / В. І. Горбатюк // Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. — К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2025. — Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-891184>

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).